

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžd/33/2014
Identifikačné číslo spisu:	8013200067
Dátum vydania rozhodnutia:	16.12.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8013200067.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Jany Henčekovej PhD. v právnej veci žalobcu: P. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX O. - A. č. XXX, zastúpeného JUDr. Jozefom Nečasom, bytom ul. Pavlova 2340/4, 058 01 Poprad, proti žalovanému: Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava (pôvodne: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát, Pionierska 33, 080 05 Prešov), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-P-184/KDI-BCP-2011 zo dňa 19. januára 2012 v spojení s rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru, ODI v Poprade, č. p. ORP-P-665/ODI2-PP-2011 zo dňa 16. novembra 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/8/2013-38 zo dňa 28. augusta 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/8/2013-38 zo dňa 28. augusta 2014 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Predmet konania

Krajský súd v Prešove rozsudkom uvedeným vo výroku toho rozhodnutia zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia č. p. KRP-P-184/KDI-BCP-2011 zo dňa 19.01.2012, ktorým žalovaný na odvolanie žalobcu potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu v Poprade, č. p. ORP-P-665/ODI2-PP-2011 zo dňa 16.11.2011, ktorým uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“) z dôvodu porušenia § 4 ods. 2 písm. c) s poukazom na ustanovenie § 137 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 8/2009 Z. z.“), ktorého sa žalobca mal dopustiť tým, že

dňa 12.09.2011 o 22.30 hod. viedol osobné motorové vozilo zn. V. G., TEČ: X.-Y. po parkovisku pred HM „Tesco“ kde bol zastavený a kontrolovaný policajnou hliadkou, s ktorou sa následne dobrovoľne dostavil na OO PZ Poprad, kde v čase o 23.01 hod. bol podrobený dychovej skúške s výsledkom 0,71 miligramu etanolu na liter vydychovaného vzduchu (1,48 ‰), čo mu bolo namerané elektronickým meračom zn. Alcotest 7410 Dräger výr. č. ARJJ0329.

Podľa § 22 ods. 2 písm. b) zákona č. 372/1990 Zb. uložil žalobcovi pokutu vo výške 500 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 30 mesiacov.

O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že ich náhradu účastníkom konania nepriznal.

Podľa právneho názoru krajského súdu žaloba nie je dôvodná, a preto ju podľa § 250j ods. 1 O. s. p. zamietol.

V danom prípade sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil so zisteniami správneho orgánu, ktorý v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel k správne záveru, že žalobca spáchal priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1992 Zb., pretože porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c) s poukazom na § 137 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2008 Z. z.

Krajský súd považoval za rozhodujúci dôkaz prvotný dôkaz - Správu o výsledku objasňovania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky zo dňa 12.09.2011, ktorú bez pripomienok žalobca podpísal, pretože podľa názoru krajského súdu najobjektívnejšie zachytáva skutkový stav, pretože bola spísaná bezprostredne po kontrole žalobcu. Zo správy vyplýva, že dňa 12.09.2011 v čase o 22.20 hod. bola hliadka vyslaná stálou službou OO PZ Poprad pred HM Tesco v Poprade, kde bolo oznámené, že vodič motorového vozidla zn. V. G. C., ev. č. X.-Y. sivej farby vedie uvedené vozidlo pod vplyvom alkoholu. Hliadka sa dostavila na miesto, kde spozorovala uvedené vozidlo, do ktorého práve nastupoval muž, ktorý následne viedol uvedené vozidlo po parkovisku pred HM Tesco, kde bol následne hliadkou predpísaným spôsobom zastavený. Vodič P. B. následne hliadke predložil potrebné doklady na vedenie a premávku vozidla. Následne sa dobrovoľne dostavil na OO PZ Poprad, kde bol podrobený dychovej skúške na alkohol s pozitívnym výsledkom 0,71 mg/l.

Podľa názoru krajského súdu žalobcovi nič nebránilo, ak bol presvedčený že sa tohto priestupku nedopustil, aby túto skutočnosť písomne zaznamenal priamo do Správy o výsledku objasňovania priestupku. Svojim postupom a správaním žalobca nevyužil svoje právo brániť sa, čo zároveň znamená, že oslabil resp. neunesol dopravné bremeno. Až následne v zázname o podaní vysvetlenia dňa 20.09.2011 na OO PZ Poprad uviedol, že prišiel do HM Tesco v Poprade za účelom nákupu potravín, kde keď sa vracal ku svojmu autu, ktoré mal odparkované na parkovisku pred vyššie uvedeným hypermarketom, stretol na parkovisku svojich kamarátov, ktorí za ním prišli na svojom aute, ktorého typ ani evidenčné číslo uviesť nevedel, kde títo ho následne volali k nim do auta, on si prisadol a začali spoločne popíjať alkohol. Žalobca vypil asi 3 dcl piva a 2 alebo 3 malé koňaky. Tento alkohol požil z toho dôvodu, lebo vedel že už na osobnom motorovom vozidle nikde nepôjde, nakoľko mal po neho prísť syn a mali spolu cestovať do Bratislavy. Svoje motorové vozidlo chcel nechať na parkovisku, lebo mal obavu, že by takú dlhú cestu nevydržal, nakoľko je staré. Dodal, že nasadol do svojho vozidla a chcel ho len posunúť asi 2 m pod verejné osvetlenie, aby mu ho niekto nepoškodil, kde na to ho zastavila hliadka polície a vykonal dychovú skúšku na zistenie požitia alkoholu. Táto bola pozitívna v hodnote 0,71 mg/l vydychovaného vzduchu. Nemal v pláne s vyššie uvedeným motorovým vozidlom jazdiť po účelovej komunikácii, iba ho chcel posunúť pod svetlo, kde taktiež podľa jeho mienky na parkovisku jazdiť sa môže aj pod vplyvom alkoholu vzhľadom na to, že tam jazdia aj autoškoly bez vodičských oprávnení. Mal za to, že bol zle kvalifikovaný jeho skutok. Naopak z úradného záznamu zo dňa 12.09.2011 spísaného príslušníkmi PZ, ktorí objasňovali priestupok žalobcu vyplýva, že žalobca viedol svoje osobné motorové vozidlo zn. V. G. C., ev. č. X.-Y. po parkovisku pred HM Tesco, kde bol hliadkou predpísaným spôsobom zastavený a bol vyzvaný, aby predložil predmetné doklady k vedeniu motorového vozidla. Následne sa dobrovoľne dostavil na OO PZ Poprad, kde bol podrobený dychovej

skúške s pozitívnym výsledkom. Vzhľadom k nameranej hodnote dychovej skúšky na alkohol fyzickému a psychickému stavu žalobcu (podráždenosť, nevoľnosť a únava) záznam o podaní vysvetlenia nebol s menovaným spísaný, nakoľko by mohlo dôjsť ku skresleniu a k neobjektívnemu posúdeniu predmetnej veci. Žalobcovi bol zadržaný vodičský preukaz č. Q vydané potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu č. T a ďalšia jazda mu bola zakázaná.

To, že k spáchaniu priestupku žalobcom došlo tak, ako je mu kladené za vinu, podľa názoru krajského súdu preukazuje aj skutočnosť, že žalobca nepodal odvolanie proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu o zadržaní vodičského preukazu zo dňa 14.09.2011 a ani proti rozhodnutiu o preskúmaní jeho zdravotnej a psychickej spôsobilosti.

Ak žalobca namietal, že správny orgán bol povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci, mal v priestupkovom konaní navrhnúť vypočutie svedkov, ktorí v tom čase boli s ním v osobnom motorovom vozidle, s ktorými pil alkoholické nápoje a ktorí mohli potvrdiť tvrdenie žalobcu, že osobné motorové vozidlo nevedol. Krajský súd poukazuje na § 32 ods. 1 a § 33 ods. 1 Správneho poriadku, že žalobca ako účastník konania mal byť viac iniciatívny a keď trval na skutočnosti, že nespáchal žiaden priestupok, mal toto svoje tvrdenie aj dôkazmi preukázať.

Z uvedených dôvodom podľa názoru krajského súdu rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu. V konaní bolo žalobcovi umožnené, aby uplatnil svoje procesné práva a povinnosti. Zistený skutkový stav bol správne právne posúdený. Listinné dôkazy, na ktoré poukazujú správne orgány zodpovedajú obsahu administratívneho spisu.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p, a to z dôvodu, že žalobca nebol v konaní úspešný a žalovaný nemá zo zákona právo na náhradu trov konania.

II.

Zhrnutie odvolacích dôvodov žalobcu

Vo včas podanom odvolaní žalobca navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a zrušiť rozhodnutie žalovaného a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie.

V podanom odvolaní žalobca namietal, že žalovaný ako aj krajský súd vychádzali z nedostatočne zisteného skutkového stavu, na základe čoho dospeli k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, pretože bez odôvodnenia sa nezaoberali námietkami žalobcu na vykonanie dôkazov, porušovania práva a spravodlivý proces.

Krajský súd sa podľa názoru žalobcu absolútne nezaoberal jeho námietkami na rozporné rozhodnutia správnych orgánov a v napadnutom rozsudku takéto konanie ani nezdôvodnil. Taktiež sa krajský súd podľa neho nezaoberal ani námietkou žalobcu na „objektívnosť zisťovania skutkovej podstaty a nezaujatosť“ správneho orgánu protiprávnou „opravou zrejmej chyby v písaní“, keď na základe odvolania žalobcu zo dňa 07.12.2011 správny orgán zmenil petit svojho rozhodnutia zo dňa 14.12.2011 a zvýšil zákaz činnosti viesť motorové vozidlo z 30 mesiacov na 36 mesiacov.

Krajský súd v napadnutom rozsudku skonštatoval, že žalobca ako účastník konania mal byť viac iniciatívny a keď trval na skutočnosti, že nespáchal žiaden priestupok mal toto svoje tvrdenie aj dôkazmi preukázať. Žalobca uvádza, že súd nevzal do úvahy ani tú skutočnosť, že žalobca neustále žiadal o predloženie telefonického oznámenia o „jazde po parkovisku“, ako aj záznam z kamery na parkovisku v čase jeho „zastavenia“ a spáchania tzv. priestupku, ktorá skutočnosť má rozhodujúci význam pre posúdenie celej kauzy. Z uvedeného dôvodu nesúhlasil s textom zápisnice zo dňa 16.11.2011, do ktorej správny orgán odmietol napísať jeho vyjadrenia a návrhy na dokazovanie.

Keďže podľa žalobcu krajský súd prevzal iba dôvody žalovaného uvedené v rozhodnutí a nezaoberal sa jeho námietkami, považuje napadnutý rozsudok krajského súdu za nepreskúmateľný.

III.

Zhrnutie vyjadrenia žalovaného k odvolaniu žalobcu

Žalovaný správny orgán sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril a navrhol aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu potvrdil.

Žalovaný sa v plnej miere stotožňuje s napadnutým rozhodnutím krajského súdu, ktorým zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. p.: KRP-P-184/KDI-BCP-2011 zo dňa 19.1.2012 v spojení s rozhodnutím OR PZ ODI v Poprade č. p.: ORP-P-665/ODI2-PP-2011 zo dňa 16.11.2011.

K obsahu podaného odvolania a opakovaným tvrdeniam, resp. námietkam žalobcu zastáva nemenné stanovisko a zároveň trvá na všetkých skutočnostiach uvedených vo svojom rozhodnutí o odvolaní zo dňa 19.01.2012. ako aj vo vyjadrení k žalobe zo dňa 3.5.2013, kde sa podrobne vyjadril k jednotlivým tvrdeniam žalobcu, opakovane uvádzaným aj v podanom odvolaní voči rozsudku krajského súdu.

Žalovaný k námietke o rozpornosti rozhodnutí správnych orgánov v uvedenej veci uvádza, že žiaden rozpor v postupe a rozhodnutiach nezistil. Čo sa týka na pojednávaní vyslovenej námietky o rozdielnom čase uvedenom v rozhodnutí o zadržení vodičského preukazu (čas 23.05 hod.) a následne samotnom rozhodnutí o priestupku (čas 22.30 hod.) žalovaný opakovane uvádza, že sa jednalo o dve samostatné konania, pričom voči rozhodnutiu o zadržení vodičského preukazu nebol zo strany žalobcu podaný opravný prostriedok, a preto uvedené rozhodnutie ani nebolo zo strany žalovaného preskúmané v odvolacom konaní. Žalovaný rovnako naďalej poukazuje, že zo zápisu o dychovej skúške vyplýva, že táto bola vykonaná v čase o 23.01 hod. na Obvodnom oddelení v Poprade, a preto čas uvedený v rozhodnutí o priestupku a síce 22.30 hod. považoval za správny.

Žalovaný rovnako k námietke týkajúcej sa skutočnosti, že prvostupňový správny orgán na základe podaného odvolania zo dňa 07.12.2011 zmenil petit svojho rozhodnutia a zvýšil zákaz činnosti viesť motorové vozidlo z 30 mesiacov na 36 mesiacov uvádza, že toto tvrdenie považuje za nie celkom pravdivé. Žalobcovi bolo na ústnom pojednávaní o priestupku dňa 16.11.2011 vyhlásené rozhodnutie, kde bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. na podklade porušenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z., za čo mu bola uložená sankcia - pokuta vo výške 600,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 36 mesiacov. Vo vydanom rozhodnutí o priestupku potom prvostupňový správny orgán uviedol nesprávnu dĺžku trvania uloženého zákazu činnosti, a síce 30 mesiacov. Žalovaný v odvolacom konaní následne po preskúmaní výšky uloženej sankcie a jej posúdení vo vzťahu k závažnosti priestupku, spôsobu jeho spáchania, okolnostiam za ktorých bol spáchaný a k osobe páchatel'a priestupku, tak ako je to uvedené v ustanovení § 12 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. nadobudol presvedčenie, že v uvedenom konkrétnom prípade bude postačujúca sankcia - pokuta vo výške 500,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 30 mesiacov, a preto zmenil výrok rozhodnutia ODI v Poprade o priestupku vyššie uvedeným spôsobom.

Žalovaný ďalej uvádza, že zo spisového materiálu týkajúceho sa danej veci - t. j. zo žiadnej výpovede menovaného počas konania o priestupku, či už priamo na mieste zastavenia a dokumentovania skutku, ani následne či už v zázname o podaní vysvetlenia, alebo v zápisnici z ústneho pojednávania o priestupku, resp. ani v podanom odvolaní a dokonca ani v podanej žalobe nevyplýva, že by menovaný žiadal o doplnenie dokazovania o akékoľvek dôkazné prostriedky, príp. navrhoval vykonanie akýchkoľvek dôkazov. Uvedené po prvýkrát žiadal až na pojednávaní na Krajskom súde v Prešove. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na zásadu, ktorá platila už v rímskom práve a na ktorú poukazuje aj samotný Najvyšší súd SR vo svojich rozsudkoch a síce „práva patria len bdelým“, teda tým ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Žalovaný zároveň nezistil, že by z uvedených, resp. akýchkoľvek dôvodov žalobca odmietol podpísať zápisnicu zo dňa 16.11.2011, práve naopak túto

podpísal bez akýchkoľvek námietok.

IV.

Argumentácia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu

Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. p. ORP-P-665/ODI2-PP-2011 zo dňa 16.11.2011 uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb., pretože svojím konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c) s poukazom na § 137 ods. 2 písm. a) zák. č. 8/2009 Z. z. tým, že dňa 12.09.2011 o 22.30 hod. viedol osobné motorové vozilo zn. V. G., TEČ: X.-Y. po parkovisku pred HM „Tesco“ kde bol zastavený a kontrolovaný policajnou hliadkou, s ktorou sa následne dobrovoľne dostavil na OO PZ Poprad, kde v čase o 23.01 hod. bol podrobený dychovej skúške s výsledkom 0,71 miligramu etanolu na liter vydychovaného vzduchu (1,48 ‰), čo mu bolo namerané elektronickým meračom zn. Alcotest 7410 Dräger výr. č. ARJJ0329. Podľa § 22 ods. 2 písm. b) zákona č. 372/1990 Zb. uložil žalobcovi pokutu vo výške 600 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 36 mesiacov.

Prvostupňový správny orgán pri rozhodovaní vychádzal zo správy o výsledku objasňovania priestupku, zo záznamu o podaní vysvetlenia žalobcu, zo zápisu dychovej skúšky č. m.: 0848, z úradného záznamu hliadky, z rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu a výpisu EKV žalobcu.

Pri určovaní druhu sankcie a jej výmery správny orgán prihliadol na skutočnosť, že sa jednalo o spáchanie skutku na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a to tým, že žalobca viedol osobné motorové vozidlo v cestnej premávke - na parkovisku pred HM Tesco v meste Poprad v nočných hodinách, pričom po dobrovoľnom dostavení sa s hliadkou OO PZ Poprad bol následne podrobený dychovej skúške s pozitívnym výsledkom. Policajti OO PZ Poprad boli vyslaní operačným strediskom na preverenie oznámenia, že po parkovisku jazdí opitý vodič čo bolo v čase o 22.20 hod. V čase o 22.30 hod. bol spozorovaný a zastavený hliadkou PZ po tom, čo viedol motorové vozidlo po uvedenom parkovisku. Po tom, čo si zabezpečil vozidlo sa s hliadkou dobrovoľne dostavil na útvar PZ, kde v čase o 23.01 hod. bol podrobený dychovej skúške s pozitívnym výsledkom, pričom vzhľadom na výšku pozitívneho alkoholu, jeho stavu s menovaným nebol spísaný záznam o podaní vysvetlenia. Ten bol spísaný až dňa 20.09.2011. Sám pri podaní vysvetlenia uviedol, že vypil 3 dcl piva a 2 alebo 3 malé koňaky... vozidlo chcel iba posunúť asi o dva metre po verejné osvetlenie, aby mu ho niekto nepoškodil... nemal v pláne s vozidlom jazdiť po účelovej komunikácii, iba ho chcel posunúť pod svetlo... podľa jeho mienky na parkovisku jazdiť môže aj pod vplyvom alkoholu, vzhľadom na to, že tam aj jazdia autoškoly bez vodičských oprávnení... Na ústnom pojednávaní sa žalobca vyjadril, že on nejazdil autom, len stál pri aute a bol v Tesco na nákupe. Medzitým, mu volal jeden kamarát, kde si dali stretnutie, kamaráti prišli na parkovisko ku Tesco, debatovali spolu a čakal na syna. Pritom si dali slivovicu, ktorou ho ponúkli. Tieto jeho rozporné tvrdenia iba potvrdzujú fakt, že menovaný účelovo klame a zavádza, v snahe vyhnúť sa postihu za spáchaný skutok.

V každom štádiu v konaní o priestupku uvádzal žalobca iné skutočnosti. Žalobca obdržal od ODI Poprad i rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu, voči ktorému sa v zákonom stanovenej lehote neodvolal. Pokiaľ mal výhrady k uvedenému skutku, mal v lehote do 15 dní odo dňa prevzatia rozhodnutia toto právo využiť, no nevykonal tak. Dychová skúška vykonaná na OO PZ Poprad, v čase o 23.01 hod. bola pozitívna s výsledkom 0,71 miligramu etanolu na liter vydychovaného vzduchu, čo v prepočte znamená 1,48 ‰ - čím takto porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. pričom sa jedná o porušenie pravidiel cestnej premávky „závažným spôsobom“ § 137 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z..

Podľa miery zavinenia sa jednalo o konanie vedomé - z nebanlivosti, pričom žalobca vedel, že pred jazdou požíval alkoholické nápoje, i napriek tomu viedol vozidlo v cestnej premávke. Z vyjadrení žalobcu je možné konštatovať, že neovláda zákon o cestnej premávke tak, ako by mal ovládať, keď tvrdí, že na parkovisku jazdiť môže aj pod vplyvom alkoholu, vzhľadom na to, že tam jazdia aj autoškoly bez vodičských oprávnení.

Podľa osoby páchatela, je zrejme že sa jedná o osobu vodiča držiteľa vodičského oprávnenia na skupinu „B“ a podskupiny „B1, AM“ od roku 1985, pričom vo výpise jeho evidenčnej karty vodiča má dva záznamy o spáchaní priestupku na úseku BaPCP riešené na mieste v blokovom konaní, no tieto sú staršieho dát a nemali vplyv pre posúdenie sankcie vo veci samej. Správny orgán zastáva názor, že uložená sankcia pokuty a zákazu činnosti je adekvátna spáchanému skutku a že pre menovaného bude mať patričný výchovný charakter.

V.

Argumentácia rozhodnutia žalovaného

Žalovaný na odvolanie žalobcu prvostupňové rozhodnutie zmenil tak, že časť textu vo výrokovej časti rozhodnutia „... sa obvinenému P. B. ukladá 1. pokuta vo výške 600,- € (slovom šesťsto eur), 2. zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 36 mesiacov, pričom podľa § 14 ods. 2 citovaného zákona sa do času zákazu činnosti započítava čas, po ktorý páchatel na základe opatrenia orgánu štátnej správy vykonaného v súvislosti s prejednávateľným priestupkom nesmel už túto činnosť vykonávať, t. j. od 12. septembra 2011...“ vypustil a nahradil textom „... sa obvinenému P. B. ukladá 1. pokuta vo výške 500,- € (slovom päťsto eur), 2. zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 30 mesiacov, pričom podľa § 14 ods. 2 citovaného zákona sa do času zákazu činnosti započítava čas, po ktorý páchatel na základe opatrenia orgánu štátnej správy vykonaného v súvislosti s prejednávateľným priestupkom nesmel už túto činnosť vykonávať, t. j. od 12. septembra 2011...“. V ďalšej časti odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie potvrdil.

Žalovaný preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo v celom rozsahu. Nezistil pritom dôvody na jeho zrušenie. Preskúmané rozhodnutie zmenil z dôvodu, že po preskúmaní výšky uloženej sankcie a jej posúdení vo vzťahu k závažnosti priestupku, spôsobu jeho spáchania, okolnostiam za ktorých bol spáchaný a k osobe páchatela priestupku, tak ako je to uvedené v ustanovení § 12 ods. 1 zákona č. 372/1990Zb., nadobudol presvedčenie, že v uvedenom konkrétnom prípade bude postačujúca sankcia - pokuta vo výške 500,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 30 mesiacov.

Preskúmaním spisového materiálu a dôkazov v ňom zhromaždených žalovaný nadobudol presvedčenie, že žalobca spáchal daný skutok tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia o priestupku, t. j., že viedol vozidlo v takom čase po požití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa alkohol alebo iná návyková látka ešte mohli nachádzať v jeho organizme, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z..

Žalovaný v rozhodnutí uviedol, že spáchanie priestupku potvrdzujú policajti OO PZ v Poprade v správe o výsledku objasňovania priestupku a v úradnom zázname zo dňa 12.09.2011, kde podrobne popisali priebeh konania žalobcu. Z vyššie uvedených listinných dôkazov vyplýva, že hliadka PZ bola dňa 12.09.2011 v čase o 22.20 hod. vyslaná stálou službou pred HM Tesco v Poprade preveriť oznámenie, že vodič osobného motorového vozidla zn. V. G. C., ev. č.: X.-Y., sivej farby, vedie uvedené vozidlo pod vplyvom alkoholu. Hliadka PZ po príchode na miesto spozorovala vyššie uvedené vozidlo, do ktorého nastupoval muž, ktorý následne vozidlo viedol po parkovisku pred HM Tesco v Poprade. Vodič uvedeného vozidla bol následne hliadkou PZ predpísaným spôsobom zastavený. Na výzvu vodič hliadke predložil svoje doklady, kde bolo zistené, že sa jedná o P. B. nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom X., O. - A. č. XXX. Menovaný sa následne dobrovoľne dostavil na OO PZ Poprad, kde bol podrobený dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v krvi s pozitívnym výsledkom - 0,71 mg/l etanolu vo vydychovanom vzduchu. Z uvedeného dôvodu bola spracovaná Správa o výsledku objasňovania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, kde boli uvedené skutočnosti zaznamenané, a menovanému bolo umožnené, aby sa ku skutku vyjadril. Menovanému bol zároveň zadržaný jeho vodičský preukaz č. Q kde tento následne správu o výsledku objasňovania priestupku, ako aj potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu bez námietok vlastnoručne podpísal.

Žalobca následne dňa 20.09.2011 do záznamu o podaní vysvetlenia okrem iného uviedol, že dňa 12.09.2011 prišiel do HM Tesco za účelom nákupu potravín, kde keď sa vracal ku svojmu vozidlu,

ktoré mal odparkované na parkovisku pred vyššie uvedeným hypermarketom, stretol na parkovisku svojich kamarátov, ktorí za ním prišli na svojom vozidle (ktorého typ ani ev. číslo uviesť nevedel), pričom ho zavolali k sebe do vozidla. Uviedol, že si prisadol a začali spoločne popíjať alkohol, z ktorého vypil asi 3 dcl piva a 2 alebo 3 malé koňaky. Alkohol požíval z toho dôvodu, lebo vedel, že už vozidlom nikde nepôjde, nakoľko mal po neho prísť syn a spolu mali cestovať do Bratislavy. Vozidlo chcel nechať na parkovisku, lebo mal obavu, že by takú dlhú cestu nevydržalo. Ďalej dodal, že nasadol do svojho vozidla a chcel ho posunúť asi 2 metre pod verejné osvetlenie, aby mu ho niekto nepoškodil, kde na to ho zastavila hliadka PZ, pričom vykonal dychovú skúšku s pozitívnym výsledkom. Ďalej uviedol, že nemal v pláne so svojim vozidlom jazdiť po účelovej komunikácii, iba ho chcel posunúť pod svetlo. Zároveň uviedol, že podľa jeho mienky môže na parkovisku jazdiť aj pod vplyvom alkoholu vzhľadom na to, že tam jazdia aj autoškoly bez vodičských oprávnení. Preto má žalobca za to, že skutok bol zle kvalifikovaný.

Žalobca následne do zápisnice z ústneho pojednávania o priestupku dňa 16.11.2011 okrem iného uviedol, že s vozidlom nejazdil, len stál pri aute a bol v Tesco na nákupe. Medzi tým mu volal kamarát, kde si dali stretnutie, kamaráti prišli za ním na parkovisko ku Tesco, kde debatovali a on čakal na syna. Pritom si dali slivovicu, ktorou ho ponúkli.

Vzhľadom k tomu, že policajti, ktorí zistili a dokumentovali daný dopravný priestupok nemali žiaden pomer k veci ani k samotnému žalobcovi (pričom uvedené počas konania o priestupku nenamietal ani samotný žalobca), žalovaný nemal žiaden dôvod pochybovať o vierohodnosti spísanej Správy o výsledku objasňovania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a ich úradného záznamu a rovnako nevidel žiaden dôvod, pre ktorý by chceli žalobcovi akokoľvek poškodiť. Žalovaný rovnako poukazuje, že policajti priestupok zistili pri plnení svojich služobných povinností uložených im okrem iného zákonom o Policajnom zbore a pri jeho dokumentovaní postupovali v súlade so zásadou oficiality.

Zo spisového materiálu zároveň vyplýva, že ODI v Poprade dňa 14.09.2011 rozhodol o zadržení vodičského preukazu žalobcu, pričom rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.10.2011 potom, čo žalobca proti nemu nepodal opravný prostriedok. Obdobne v uvedenej veci ODI v Poprade dňa 14.09.2011 rozhodol zmysle ustanovenia § 91 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o preskúmaní zdravotnej a psychickej spôsobilosti držiteľa vodičského oprávnenia na skupinu A-50, B žalobcu (nakoľko porušil pravidlá cestnej premávky požitím alkoholu alebo inej návykovej látky). Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.10.2011 potom, čo žalobca nevyužil opravný prostriedok. Žalobca sa následne na podklade vyššie uvedeného rozhodnutia podrobil v stanovenej lehote preskúmvaniu zdravotnej a psychickej spôsobilosti (doklady o absolvovaní doložil na ODI v Poprade dňa 21.11.2011).

Na základe posúdenia vyššie uvedených písomných podkladov žalovaný zastáva názor, že skutok, ktorý je žalobcovi kladený za vinu je dostatočne preukázaný vierohodnými výpoveďami členov hliadky OO PZ v Poprade, ako aj písomnosťami spracovanými počas dokumentovania tohto priestupku. Z obsahu Správy o výsledku objasňovania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky rovnako nepochybne vyplýva, že hliadka žalobcu kontrolovala bezprostredne potom, čo bol hliadkou PZ spozorovaný, ako nastupuje do vozidla, toto vedie, pričom následne bol hliadkou PZ predpísaným spôsobom ako vodič vozidla zastavený. Túto skutočnosť potvrdzuje nielen spracovaná správa, ale aj úradný záznam hliadky OO PZ v Poprade.

Žalovaný zároveň poukazuje na rozdielne skutočnosti uvádzané samotným žalobcom počas konania o priestupku (čo pil, kam mal ísť a pod.). Rovnako za bezpredmetné a ničím nepodložené považuje tvrdenie, že za nelogické považuje tvrdenie, že hliadka PZ bola vyslaná na preverenie oznámenia, že po parkovisku jazdí opitý vodič z dôvodu, že požitie alkoholických nápojov sa dá zistiť iba dychovou skúškou, resp. odberom krvi, pričom v čase o 22.20 hod. sa ešte nachádzal v Tesco, a preto nemohol jazdiť po parkovisku. V posúdení zodpovednosti žalobcu na konaní, ktoré je mu kladené za vinu žalovaný rovnako, ako prvostupňový správny orgán utvrdzuje aj skutočnosť, že tento nijak nenamietal na obsah rozhodnutia o zadržení vodičského preukazu, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.10.2011,

ako aj skutočnosť, že na podklade zisteného skutkového stavu (jazda pod vplyvom alkoholu dňa 12.09.2011 pred HM Tesco v Poprade) sa dobrovoľne podrobil preskúmaniu zdravotnej a psychickej spôsobilosti, o ktorých absolvovaní predložil na ODI v Poprade doklady.

K tvrdeniu v zázname o podaní vysvetlenia, že po parkovisku môže jazdiť aj pod vplyvom alkoholu, nakoľko tam jazdia aj autoškoly bez vodičských oprávnení žalovaný uvádza, že takéto tvrdenia, resp. názory žalobcu sú nesprávne. V zmysle zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „cestný zákon“) sa pozemné komunikácie rozdeľujú na diaľnice, cesty, miestne komunikácie a účelové komunikácie. Miestnymi komunikáciami sú všeobecne prístupné a užívané ulice, parkoviská vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvá, ktoré slúžia miestnej doprave a sú zaradené do siete miestnych komunikácií. To, že po týchto komunikáciách (miestnych) jazdia aj autoškoly nemá so skutkom žalobcu nič spoločné.

K tvrdeniu, že prvostupňový správny orgán v konaní nedodrжал 30 dňovú lehotu na prejednanie priestupku bez riadneho zdôvodnenia a relevantných dôkazov žalovaný uvádza, že takéto tvrdenie žalobcu je nepravdivé a ničím nepodložené. ODI v Poprade obdržal spisový materiál dňa 24.10.2011. Žalobca bol predvolaný na ústne pojednávanie konané dňa 16.11.2011 so začiatkom o 10.00 hod. predvolaním zo dňa 26.10.2011, ktoré prevzal dňa 04.11.2011 o čom svedčí návratka s doručenkou). Následne sa na ústne pojednávanie osobne dostavil a tu bol uznaný za vinného z priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb.. Rozhodnutie o priestupku bolo vydané dňa 16.11.2011 a žalobcovi bolo doručené dňa 28.11.2011. Prvostupňový správny orgán tak v konaní postupoval v súlade so zákonom, pričom v konaní boli z jeho strany dodržané všetky zákonné lehoty.

K žiadosti o zrušenie okrem iného aj rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu, ako aj o rozhodnutia o preskúmaní zdravotnej a psychickej spôsobilosti žalovaný uvádza, že takúto žiadosť žalobcu za bezpredmetnú. Z dôvodu, že voči obom vyššie uvedeným rozhodnutiam žalobca nevyužil možnosť podať riadny opravný prostriedok, a tieto rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 10.10.2011, resp. 07.10.2011.

Žalovaný preskúmaním postupu prvostupňového správneho orgánu pred vydaním rozhodnutia o priestupku zistil, že ten pri rozhodovaní vychádzal z listinných dôkazov a podkladov, ktoré tvoria súčasť priestupkového spisu a boli obstarané zákonným spôsobom, preto ich možno považovať za hodnoverné a presvedčivé a tieto boli, resp. sú postačujúce pre vydanie meritórneho rozhodnutia. Správny orgán na dokazovanie použil prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci, a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Postupoval v súlade so základnými pravidlami konania a hodnotením dôkazov, ktoré je vecou správnej úvahy správneho orgánu, zabezpečil presné a úplné zistenie skutočného stavu veci, a jeho právne posúdenie priestupku zodpovedá tomuto stavu.

Žalovaný preskúmal aj postup prvostupňového správneho orgánu pri určení druhu sankcie a jej výmery. Zistil tak, že prvostupňový správny orgán pri určovaní druhu a výšky sankcie prihliadal na závažnosť priestupku, ktorá je vo svojej podstate vyjadrená v zákone, najmä na spôsob a okolnosti jeho spáchania, na jeho následky, na mieru zavinenia, spoločenskú nebezpečnosť, ako aj na osobu páchatela. Prvostupňový správny orgán prihliadal aj na evidenčnú kartu žalobcu z ktorej vyplýva, že žalobca je držiteľom vodičského oprávnenia od roku 1985 a v posledných dvoch rokoch nebol postihnutý za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, avšak v evidenčnej karte vodiča má záznamy o porušení pravidiel bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Prvostupňový správny orgán rovnako uviedol, že z konania žalobcu vyplýva, že závažným spôsobom porušil pravidlá cestnej premávky, pričom sankcia má byť nielen represívna, ale aj preventívna.

Za priestupok je podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. možné uložiť sankciu - pokutu od 200,- € až do 1.000,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá až na päť rokov. Žalovaný zastáva názor, že prvostupňový správny orgán sa pri ukladaní druhu sankcie za priestupok a jej výmery dostatočne zaoberal všetkými hľadiskami a kritériami, ktoré zákon o priestupkoch v ustanovení § 12 ako

predpoklad úvahy o uložení sankcie stanovuje. Žalovaný preskúmaním a posúdením všetkých okolností, za ktorých bol priestupok spáchaný, jeho povahy a spôsobu spáchania uvádza, že aj napriek tomu, že určenie druhu a výšky sankcie je založené výlučne na úvahe a posúdení prvostupňového správneho orgánu, za podmienok rešpektovania jednak rozpätia sankčného pásma pri konkrétnom priestupku a zároveň všetkých zákonných zásad pri ukladaní sankcie za konkrétny priestupok, sankcie ktoré boli v uvedenom prípade žalobcovi uložené považuje žalovaný za neprimerane prísne.

S poukazom na uvedené a aj s ohľadom na sociálnu situáciu obvineného (toho času nezamestnaný) a skutočnosť, že menovaný v evidenčnej karte vodiča v posledných dvoch rokoch nemal žiaden záznam o porušení pravidiel bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, pričom ide o prvý závažný priestupok menovaného, kde zároveň nedošlo poškodeniu zdravia ani majetku inej osoby, ako aj s prihliadnutím na spôsob, miesto a čas spáchania daného priestupku žalovaný postupom v zmysle § 59 ods. 2 zákona o správnom konaní zmenil obvinenému uloženú sankciu tak, ako to uvádza výrok rozhodnutia žalovaného tak, že znížil uloženú pokutu zo sumy 600,- € na sumu 500,- € a zákaz činnosti skrátil z doby 36 mesiacov na dobu 30 mesiacov, pričom zastáva názor, že tieto sankcie budú na obvineného pôsobiť dostatočne preventívne a výchovne a v budúcnosti ho odvrátia od protiprávneho konania.

VI.

Právny názor NS SR

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 28.08.2014. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 16.12.2015 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 22 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto vedie motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť viesť motorové vozidlo, ktorý si privodil požitím alkoholu.

Podľa § 22 ods. 2 písm. b) zákona č. 372/1990 Zb. za priestupok podľa odseku 1 písm. d) a f) možno uložiť pokutu od 200 eur do 1 000 eur a zákaz činnosti do piatich rokov.

Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb. ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 33 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. vodič nesmie viesť vozidlo v takom čase po požití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa alkohol alebo iná návyková látka ešte môžu nachádzať v jeho organizme.

Podľa § 137 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z. porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je jazda pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 zo dňa 12.12.2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo ku dňu 31.12.2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Prešove pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Preto bude s týmto právnym nástupcom ďalej konané na strane žalovaného správneho orgánu. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Predmetom preskúmania odvolacieho súdu je rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmito rozhodnutiami predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho preskúmania rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa Najvyšší súd celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí vyhodnotil skutok žalobcu ako priestupok, keď skonštatoval, že uvedeným skutkom vodič porušil ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. a naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb., za čo mu uložil prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. p. ORP-P-665/ODI2-PP-2011 zo dňa 16.11.2011 sankciu vo forme pokuty vo výške 600,- € a zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 36 mesiacov. Voči uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. p. KRP-P-184/KDI-BCP-2011 zo dňa 19.01.2012 rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu pozmenil tak, že časť textu vo výrokovej časti rozhodnutia „... sa obvinenému P. B. ukladá 1. pokuta vo výške 600,- € (slovom šesťsto eur), 2. zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 36 mesiacov, pričom podľa § 14 ods. 2 citovaného zákona sa do času zákazu činnosti započítava čas, po ktorý páchatel' na základe opatrenia orgánu štátnej správy vykonaného v súvislosti s prejednávanej priestupkom nesmel už túto činnosť vykonávať, t. j. od 12. septembra 2011...“ vypustil a nahradil textom „... sa obvinenému P. B. ukladá 1. pokuta vo výške 500,- € (slovom päťsto eur), 2. zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 30 mesiacov, pričom podľa § 14 ods. 2 citovaného zákona sa do času zákazu činnosti započítava čas, po ktorý páchatel' na základe opatrenia orgánu štátnej správy vykonaného v súvislosti s prejednávanej priestupkom nesmel už túto činnosť vykonávať, t. j. od 12. septembra 2011...“. V ďalšej časti odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie potvrdil.

Zo spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného, vyplynulo, že žalobca dňa 12.09.2011 o 22.30 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. V. G., TEČ: X.-

Y. po parkovisku pred HM „Tesco“ kde bol zastavený a kontrolovaný policajnou hliadkou, s ktorou sa následne dobrovoľne dostavil na OO PZ Poprad, kde v čase o 23.01 hod. bol podrobený dychovej skúške s výsledkom 0,71 miligramu etanolu na liter vydychovaného vzduchu (1,48 ‰).

Najvyšší súd sa stotožnil s názorom krajského súdu keď za rozhodujúci dôkaz považoval Správu o výsledku objasňovania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky zo dňa 12.09.2011, ktorú bez žiadnych pripomienok žalobca podpísal. Táto správa bola spísaná bezprostredne po kontrole žalobcu, a preto podľa odvolacieho súdu najobjektívnejšie zachytáva skutkový stav. V prípade, že žalobca bol presvedčený o nespáchaní žiadneho priestupku, tak mal možnosť túto skutočnosť v uvedenej správe uviesť. Žalobca však svoje právo brániť sa nevyužil.

Odvolací súd poukazuje na rozdielne skutočnosti vo výpovediach žalobcu v správnom konaní (čo pil, kam mal ísť a pod.) keď v zázname o podaní vysvetlenia zo dňa 20.09.2011 žalobca okrem iného uviedol, že mal auto odparkované na parkovisku pred HM Tesco, stretol na parkovisku svojich kamarátov, ktorí za ním prišli na svojom vozidle (ktorého typ ani ev. číslo uviesť nevedel), pričom ho zavolali k sebe do vozidla. Uviedol, že si prisadol a začali spoločne popíjať alkohol, z ktorého vypil asi 3 del piva a 2 alebo 3 malé koňaky. V zápisnici z ústneho pojednávania zo dňa 16.11.2011 okrem iného uviedol, že s vozidlom nejazdil, len stál pri aute a bol v Tesco na nákupe. Medzi tým mu volal kamarát, kde si dali stretnutie, kamaráti prišli za ním na parkovisko ku Tesco, kde debatovali a on čakal na syna. Pritom si dali slivovicu, ktorou ho ponúkli. V Správe o výsledku objasňovania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky zo dňa 12.09.2011 sa ku skutku nevyjadril.

Odvolací súd sa priklonil k názoru krajského súdu podľa ktorého spáchanie skutku tak, ako je žalobcovi kladené za vinu, je preukázané aj skutočnosťou, že žalobca nepodal odvolanie proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu o zadržaní vodičského preukazu zo dňa 14.09.2011 a ani proti rozhodnutiu o preskúmaní jeho zdravotnej a psychickej spôsobilosti zo dňa 14.09.2011.

K námietke žalobcu o rozpornosti rozhodnutí správnych orgánov Najvyšší súd uvádza, že žiaden rozpor v postupe a rozhodnutiach nezistil. Čo sa týka na pojednávaní vyslovenej námietky o rozdielnom čase uvedenom v rozhodnutí o zadržaní vodičského preukazu (čas 23.05 hod.) a následne v samotnom rozhodnutí o priestupku (čas 22.30 hod.) Najvyšší súd uvádza, že sa jednalo o dve samostatné konania, pričom voči rozhodnutiu o zadržaní vodičského preukazu nebol zo strany žalobcu podaný opravný prostriedok, a preto uvedené rozhodnutie ani nebolo zo strany žalovaného preskúmané v odvolacom konaní. Najvyšší súd má za to, že v tomto prípade došlo iba k zrejmej chybe v písaní, ktorá sa stala v rozhodnutí o zadržaní vodičského preukazu v dátume spáchania priestupku. Čas spáchania priestupku o 22.30 hod. je správny.

Na námietku žalobcu týkajúcej sa zmeny petitu prvostupňového rozhodnutia, ktorá sa týkala zvýšenia zákazu činnosti viesť motorové vozidlo z 30 mesiacov na 36 mesiacov Najvyšší súd uvádza, že žalobcovi bolo na ústnom pojednávaní o priestupku dňa 16.11.2011 vyhlásené rozhodnutie a bola mu uložená sankcia - pokuta vo výške 600,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 36 mesiacov. Vo vydanom rozhodnutí o priestupku potom prvostupňový správny orgán uviedol nesprávnu dĺžku trvania uloženého zákazu činnosti v trvaní 30 mesiacov. Po zistení uvedenej chyby prvostupňový správny orgán chybu napravil. Z uvedeného preto vyplýva, že nedošlo k zmene petitu rozhodnutia, ale iba k oprave zrejmej chyby v písaní.

Na námietku žalobcu, že krajský súd nevzal do úvahy ani tú skutočnosť, že žalobca neustále žiadal o predloženie telefonického oznámenia o „jazde po parkovisku“, ako aj záznam z kamery na parkovisku v čase jeho „zastavenia“ a spáchania tzv. priestupku, ktorá skutočnosť má rozhodujúci význam pre posúdenie celej kauzy, odvolací súd uvádza, že z administratívneho spisu a ani zo súdneho spisu nevyplýva, že by žalobca žiadal o doplnenie dokazovania o vyššie uvedené dôkazné prostriedky. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd považuje námietku žalobcu za bezpredmetnú. Na tvrdenie žalobcu, že nesúhlasil s textom zápisnice o ústnom pojednávaní zo dňa 16.11.2011, do ktorej správny orgán

odmietol napísať jeho vyjadrenia a návrhy na dokazovanie Najvyšší súd uvádza, že z uvedenej zápisnice nie je zrejmé, že žalobca s textom zápisnice nesúhlasí. V zápisnici absentuje akékoľvek vyjadrenie žalobcu, že nesúhlasí s textom zápisnice, práve naopak uvedenú zápisnicu bez akýchkoľvek námietok podpísal.

Spáchanie vyššie uvedeného priestupku bolo v správnom konaní žalobcovi nepochybne a dostatočne preukázané zadováženými dôkaznými prostriedkami, a to najmä správou o výsledku objasňovania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky zo dňa 12.09.2011, úradným záznamom zo dňa 12.09.2011 a zápisom o dychovej skúške zo dňa 12.09.2011 vykonanom o 23.01 hod, ktorého výsledok bol 0,71 mg/l.

Najvyšší súd SR má za preukázané, že priestupok sa stal tak, ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí žalovaného, a preto sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom krajského súdu, ktorý žalobu o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného ako nedôvodnú zamietol.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

S poukazom na uvedené Najvyšší súd SR podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.